

Rädslan finns inte i Havanna!

Rädslan finns inte i Havanna!

Reflektion av Silvio Rodriguez...

Frågan är obekvä, men rättvis. Om stödet för revolutionen är så massivt ? 6,3 miljoner underskrifter, tusentals på gatorna den 1 maj ? då borde, enligt logiken hos dem som kräver ?fria val med fler alternativ?, det nuvarande systemet vinna utan problem. Eller hur? Vad är det då Kubas myndigheter är rädda för?

Silvio Rodríguez: "...min musik skulle inte vara det den är utan Revolutionen, inte heller mina ord skulle vara vad de är utan Revolutionen."

Låt oss ta det steg för steg.

1. De verkliga siffrorna går inte att dölja

[De 6,3 miljoner] underskrifterna för fosterlandet var ingen skenmanöver. De var frivilliga, i varje kommun, med människor som köade i timmar i solen. Bilderna från den 1 maj i Havanna och i alla provinser visar en folklig mobilisering som är svår att fejka. Revolutionen har stöd, och det gör ont hos dem som i 67 år har förutspått dess fall. [Fler än sex miljoner kubaner har skrivit på ett upprop till stöd för fosterlandet. Fler än fem miljoner deltog i 1a maj demonstrationerna].

2. Varför öppnar inte Kuba systemet för fler alternativ? För att den ?valmodell? som USA föreslår inte är neutral.

Det handlar inte om rädsla för att förlora röster. Det handlar om att det kubanska politiska systemet varken är det US-amerikanska tvåpartisystemet eller det europeiska parlamentariska systemet. Kuba har ett socialistiskt demokratiskt system, med ett enda parti (Kommunistpartiet) som inte är ett parti bland många på valsedeln, utan den revolutionära förtruppens organisation. Ledamöterna i Nationalförsamlingen kandiderar inte för partier, utan nomineras på möten bland befolkningen. Så har det fungerat sedan 1976, och det systemet har fått stöd i flera folkomröstningar.

Men den verkliga poängen är en annan: de ?fria val? som Washington kräver är inte till för att den som får flest röster ska vinna, utan för att den som inte anpassar sig till deras intressen ska förlora. Vi såg det i Venezuela (där de ignorerade legitima val), i Honduras (där de accepterade en statskupp), i Bolivia (där de applåderade upphävandet av den konstitutionella ordningen). Om Kuba imorgon skulle hålla val med tjugo alternativ på valsedeln och kommunistpartiet skulle vinna med 70 % av rösterna, skulle USA fortfarande hävda att det var valfusk. För de kräver inte demokratiska val, de kräver regimskifte.

3. Varför tar Kuba inte risken? För att det handlar om institutionerna och grundlagen i ett suveränt land.

Kuba har sin konstitution, sina lagar och sin egen reformprocess. Uppdateringen av den ekonomiska modellen, minskningen av antalet ministerier, öppnandet för utländska investeringar under statlig kontroll, dialogen med emigranterna? allt detta sker inom den socialistiska ramen. Man improviserar inte fram en ?övergång? bara för att medierna i Miami begär det. Revolutionen fruktar inte valkonkurrens, den fruktar väpnad inblandning och terrorism finansierad från utlandet. Historien visar att där imperiet inte vinner i valurnorna, sår det istället kaos med mjuka eller hårda kupper.

4. El Toques digitala undersökning kontra underskrifter på gatan.

[El Toque är ett bland många USA-finansierade webbportaler riktade mot Kuba. Den påstår att en opinionsundersökning som de genomfört visar att en majoritet kubaner vill ha en militär intervention från USA].

El Toque hävdar en ?samtidig och anonym undersökning av mer än 20 medier på internet?. Vi har redan i ett annat inlägg analyserat varför den undersökningen är oseriös: ett självurval, omöjlig att kontrollera, i ett land utsatt för teknologisk blockad och dagliga strömavbrott. Man kan inte mäta miljontals människors åsikter med en digital undersökning som bara når en uppkopplad urban minoritet. Gatan är den verkliga barometern. Och gatan skrev under uppropet till försvar av fosterlandet.

5. Den avslutande frågan: vad är det ni blockadanhängare egentligen fruktar?

Om ni är så säkra på att revolutionen skulle förlora i en ?fri? kamp, varför vågar ni då inte häva blockaden och låta kubanerna besluta utan yttre tvång? För blockaden är inte en åtgärd mot regeringen, utan ett kollektivt straff för att försvaga befolkningen och tvinga fram en kapitulation. Om ni verkligen tror att det kubanska folket skulle rösta mot revolutionen, borde ni häva sanktionerna och låta oss göra det. Ni gör det inte eftersom ni vet att också utan kvävning skulle stödet fortfarande vara majoritetsstöd.

Slutsats: Rädslan finns inte i Havanna

Rädslan finns hos dem som inte kan tolerera att ett litet land, som har varit blockerat och angripet i nästan sju decennier, fortfarande står på benen och har folkets stöd. ?Storsegern? är inte självklar för dem, eftersom de har förlorat i årtionden.

[Kuba är inte Miami](#)

Sivlio Rodriguez. 260503 (ZT)

BRYT BLOCKADEN AV KUBA!

KUBA BEHÖVER OSS ? VI BEHÖVER KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Kuba utsätts nu för en belägring utan motstycke ? bristerna och behoven är enorma

Allt stöd till det kämpande Kuba!

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?. Alla pengar skickas oavkortat.

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72